

Иван Вазов

Ще умра скоро негли...

Ще умра скоро негли – не жалея:
видях ти славата, Българийо, днес,
дочаках, майко, таз велика чест –
триумфа ти прекрасен да възпея.

И мойта песен – изблик на сърцето,
жив ек на славата ти – ще ечи
в грядущето. Прахът ми ще мълчи,
но тя сребриста ще звънти в небето.

О, не, не щъ умра – в гроб нека тля, –
че мойта песен е един листец,
прибавен в твоя лавровий венец:
аз в твоето безсмъртье ще живея.

Януари 1913

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4371>]